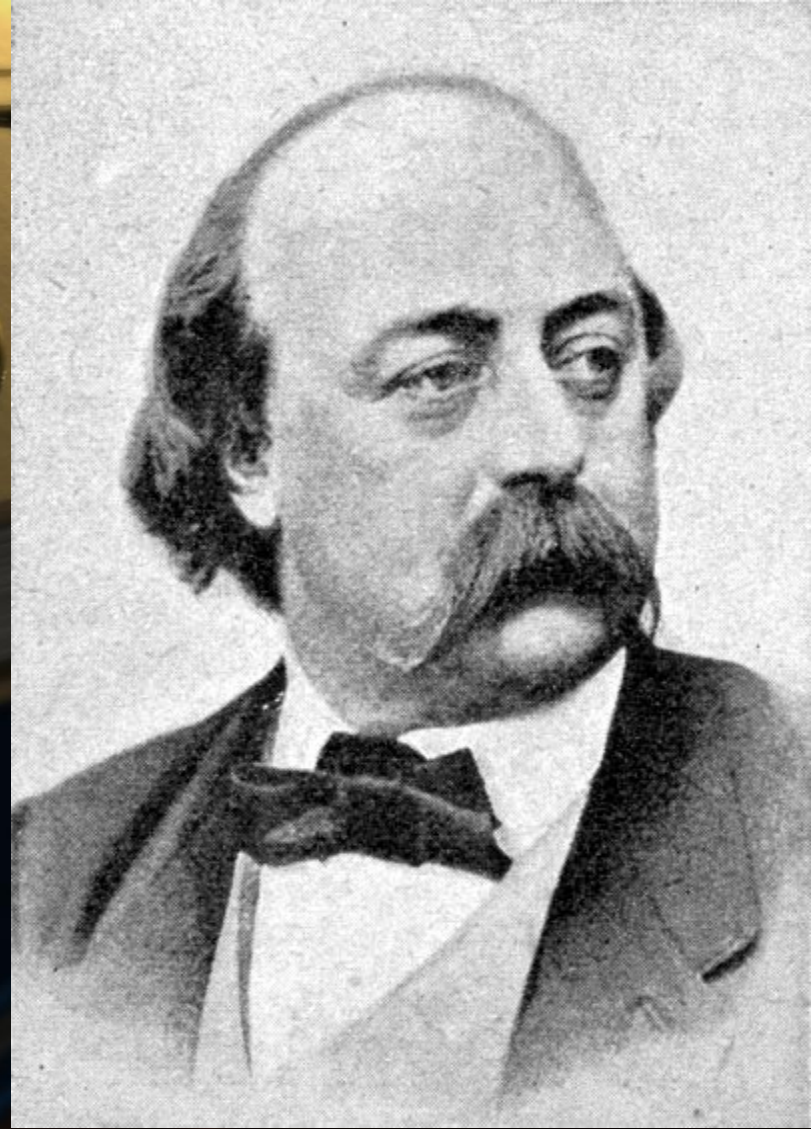

A dark wooden desk is the central focus, illuminated by a warm, low-key light. In the upper left, a lit red candle sits in a dark holder, casting a soft glow. Behind it, a stack of books is visible, with a blue cover on top. In the lower foreground, a pocket watch with a white face and black numbers is resting on the desk, its metal chain coiled to the right. The overall atmosphere is quiet and scholarly.

Гюстав Флобер

“Мадам Боварі”

Гюста́в Флобе́р (12 грудня 1821, Руан — 8 травня 1880, Круасе) — французький письменник. Автор романів «Мадам Боварі» (1856) та «Саламбо» (1862). Флобер вплинув на всю літературу, привівши за собою до неї низку талановитих авторів, одним з яких був Гі де Мопассан.

Флобер народився 12 грудня 1821 р. у Руані (Rouen), в регіоні Seine-Maritime Франції, що у Верхній Нормандії. Він був другим сином хірурга Ашиля-Клеофа Флобера (1784–1846) та Анн-Жустін Каролін Флобер (уродженої Елеріо) (1793–1872). Флобер розпочав творити у дуже ранньому віці, близько 8 років, як стверджують деякі джерела. Він навчався у своєму рідному місті, доки не залишив його для того, щоб вивчати право у Парижі.

У Парижі Флобер поставився до навчання байдуже. Йому дуже не сподобалось місто. У нього з'явилося декілька знайомих, серед яких був і Віктор Гюго. Наприкінці 1840 року Флобер мандрував Піренеями та Корсикою. У 1846 році, після нападу епілепсії, він залишив навчання.

2883.

Flaubert

Un Jeudi, treize Decembre, mil huit cent vingt - un
Devant moi, soussigné, Adjoint, et notaire de l'Ordre Royal de
Militaire de St Louis, faisant les fonctions d'Officier public
de l'état civil, par Délégation de M^r le Maire, est comparu M^r
Achille - Eleophae, Flaubert, Chimyien en chef, à
l'Hotel Dieu, de cette Ville, domicilié rue de l'Ecate, n° 17,
époux de Dame Anne - Justine - Caroline, Fleuret;
Lequel m'a déclaré, que le jourd'hui, à quatre heures du
matin, est né, en son domicile précité et de son mariage
Contracté, en cette Ville, le dix février, mil huit cent Douze,
un enfant d' Sexe Masculin, qu'il m'a présenté et au quel
il a donné le prénom de Gustave; présence de M^r M^r
Anne - Francois - Achille, Normand, âgé de vingt quatre ans,
Chimyien - itorn, au dit Hotel Dieu, y domicilié, et Paul Bernoit
Domicilié, Lecteur, âgé de quarante ans, Officier de Santé,
domicilié place du Vieux - Marché, n° 20, ainsi; Et quel
témoin et le déclarant, ont signé, lecture faite.

Flaubert
Achille - Eleophae
Paul Bernoit

Залишивши Париж, Флобер повертається до маєтку Круасе і живе там із матір'ю. Її маленький будиночок на березі Сени став його прихистком на решту життя. Флобер так і не одружився. Він мав романтичні стосунки із поетесою Луїзою Коле (збереглося їх листування). Та розрив стосунків із нею змусив Флобера назавжди втратити потяг до романтики і шукати платонічного спілкування.

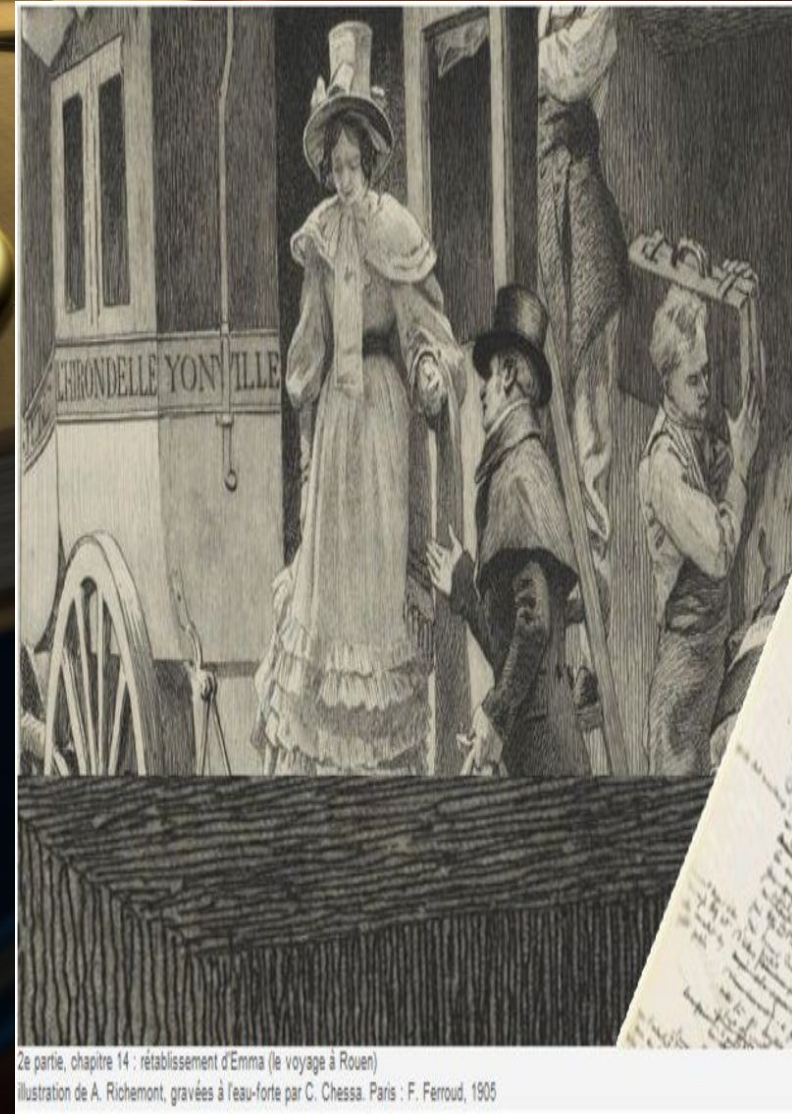

1870-ті роки були дуже складними. Солдати пруської армії окупували його будинок під час війни 1870 та у 1872. Згодом померла його мати. Флобер мав серйозні фінансові проблеми. Крім того, більшість свого життя він страждав від венеричних хвороб. Його здоров'я значно погіршилось. 1880 у віці 58 років Флобер помер від інсульту. Письменника поховали у сімейному склепінні на кладовищі у Руані. Пам'ятник великому письменникові був урочисто відкритий у музеї Руана 1890 року.

А зараз детальніше про роман «Мадам Боварі»

«Мадам Боварі» — це роман Гюстава Флобера про життя жінки, дружини лікаря Шарля Боварі Емми Боварі, яка мала позашлюбний зв'язок і намагалась жити поза межами свого статку аби уникнути зайlogenості та нікчемності життя у провінції. Хоча основний сюжет твору досить простий, навіть архетиповий, справжня майстерність роману полягає в його деталях та прихованих стилях. Флобер був відомий як майстерний перфекціоніст щодо свого письма, та завжди стверджував, що його мета — це знайти «le mot juste» (фр. слушне слово).

2e partie, chapitre 14 : rétablissement d'Emma (le voyage à Rouen)
Illustration de A. Richemont, gravées à l'eau-forte par C. Chessa. Paris : F. Ferroud, 1906

Роман, який з'явився у часописі «La Revue de Paris» між 1 жовтнем та 15 груднем 1856 року, читачі зустріли звинуваченнями автора у непристойності твору. У січні 1857 року відбувся горезвісний суд, на якому автора було виправдано 7 лютого того ж року. Після цього роман став бестселером, коли його видали книжкою у травні 1857 р. Тепер твір вважається не тільки взірцем реалізму, але й одним із найвпливовіших творів, що коли-небудь були створені.

У 2007 році було проведено опитування щодо довершеності творів сучасних авторів, результати якого наведені у виданні «The Top Ten». Роман «Мадам Боварі» було визнано другим найвидатнішим після роману Льва Толстого «Анна Кареніна» твором сучасності

